

La Fura s'emmiralla en l'Ígor i tempta el destí

Marc de la Torre
@marc_delatorre

La Fura dels Baus, des de 1979, ha conreat una vida d'espectacles que han evolucionat creativament amb els canvis globals. Probablement cap altre grup ha tastat tants estils: la definició del llenguatge furero, espectacles d'escenari, macroespectacles, òpera, la música, cinema i noves percepcions.

Amb un gran poder de convocatòria, l'escena a terra i el públic assegut a la grada, continuen creant nous espectacles amb missatge i estètica colpidora, implicació i ofici de mestre, mitjans i tècni-

La Fura ens demana d'inici de no sacralitzar l'art escènic, per mantenir viu l'esperit crític vers allò que succeeix davant nostre

La Fura ha representat *Temptacions* a la Sala Estruch de Sabadell. Foto: Marc de la Torre

ca envejables, simplicitat i caos necessari. Una marca que durant dècades exporten arreu, capgirant els clàssics, rellegint allò consolidat per fer-ho trontollar, esbudellant idees i apropiant-se-les, lluitant amb ells mateixos per no deixar indiferent a ningú.

D'inici, La Fura demana no sacralitzar l'art escènic per mantenir viu l'esperit crític. Un exercici saludable i digne de valorar-los, un bon tret de sortida que obre canals de connexió a uns, i insufla energia a altres. La necessitat de contacte és present a tot l'espectacle, i encara més en una situació de crisi com la que descriu. Mínims components escènics potenciat al màxim, interacció amalgamada entre elements, acrobàcies i enharmonies al servei de la idea, la adictiva infelicitat de tendències influents i la cerca de l'impacte.

Ígor Stravinsky (1882-1971) va inventar el modernisme, va passar pel neoclàssic, i va acabar abastant el serialisme i els principis dodecafònics. *Història d'un soldat* (1918) neix en una època amb escassetat i postguerra, quan el jazz començava a sorgir dins el corrent principal. Arruïnat, va inventar un nou estil reduint l'essencial: la melodia, el ritme i l'instrumentació, incorporant quatre parts parlades. Així com el so de fa cent anys s'allunyava del tradicionalisme rus. Avui, La Fura transforma la falla en una lliçó social i cultural, utilitzant llenguatge, imatge i missatge contemporani.

Miki Espuma, músic per naturalesa, crea muntatges escènics fonamentats en el discurs des de la partitura, i utilitza els fils conductors i sensitius de les notes, volums, colors, ritmes, silencis, tonalitats i transports. El soldat

li permet arribar al soterranis de la condició humana des d'una mirada actual, rica i flexible, que facilita el rebombori, la càrrega i la decoració musical. Una ampla tessitura de matisos que amplifica les temptacions a què estem sotmesos i esclavitzats, fidels al dolor que proporciona aconseguir allò

La companyia proposa una obra mestra de la miniatura escènica, seca i mordaç, enginyosa i fosca, amenaçant i burleta

que hem desitjat.

Stravinsky utilitzava ritmes i repeticions com un artesà que usa les eines per forjar quelcom nou. La Fura aprofundeix i aproxima la paròdia de la rigidesa militar, i proposa una obra mestra de

miniatura escènica, seca i mordaç, enginyosa i fosca, amenaçant i burleta. Una provocació a la indiferència.

Els altres elements d'escena sobreviuen a mercè de l'estructura musical. Treballen a favor per intensificar les textures de la banda sonora. Completen la visió i la idea força de cada passatge. Es manipulen per adaptar-se a les exigències del llibret. Creen l'ombra justa per tal que la llum brilli en la direcció establerta pels compassos. Reafirmen i alliberen la tensió per interpretar la melodia, amb l'explosió dels mecanismes. Matisen reflexions i mostren altres finals possibles, solucions polièdriques, plenes de remors.

Sense perdre la cruïlla i sequestrat de la melodia original, els elements posats en escena de *Temptacions* creen un estat d'ànim

agut, sarcàstic i brillant. Un joc de trencadís que aporta reflexions incòmodes, primitives. Un viatge a les profunditats de les passions, i als efectes nocius que provoca submergir-se en els seus territoris.

Un camí que parteix de nosaltres, la lluita constant de la notorietat, la venda de felicitat per un bocí d'influència, mitja vida per estar al costat del poder, disposats a pagar el preu que calgui, sense mesurar les conseqüències més lògiques, esbocats per transcendir per sobre d'altres, enfilats al molí de les vanitats, il·lusionats amb fites més feridores, seduïts per un calvari ple de maldecaps, enredats per la teranyina de les passions, crucificats al nostre propi sostre, vençuts per aspiracions inconsistentes que un dia imaginàrem, sense calcular el desastre que ens comportà.

La Fée Déchirée actua al Bartini's

El grup liderat per la francesa Sonia Keating ha interpretat diumenge les cançons del seu àlbum *La Fée Déchirée* al Bartini's de Terrassa. La música en directe ha anat a càrrec de la compositora, cantant i DJ Sonia Keating, el bateria Oriol Cot i la violoncelista Núria Galvañ. El concert ha acabat amb la cançó *Le temps qui reste*.

El Retaule del Flautista

Bastim teatre ha presentat dissabte l'espectacle musical *El retaule del Flautista* al Casal Familiar de Viladecavalls. L'obra de Jordi Teixidor, interpretada per la companyia T.I.C Escènic, parla de crisi i corrupció als volts de l'any 1318 quan una vila es veu envaïda de rates i els governants anteposen els seus interessos als dels ciutadans.

Letz Zep tribut a Led Zeppelin

El grup britànic Letz Zep, l'únic que ret homenatge a Led Zeppelin amb la benedicció de la banda original actuarà el proper dijous 23 de gener a la sala terrassenca Faktoria d'Arts. A partir de les 22h i per 17,69 euros (anticipada) o 22 euros a la taquilla, Letz Zep recuperarà l'ambient dels directes de Led Zeppelin a Terrassa.